

Nr 46.

Utlåtande i anledning av väckta motioner angående förhöjning av äldre tjänste- och familjepensioner.

(5:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Arrhén m. fl.* (I: 204) och den andra inom andra kammaren av herr *Kyling m. fl.* (II: 185), hemställes, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan beträffande förhöjning av äldre tjänste- och familjepensioner och snarast för riksdagen framlägga de förslag utredningen kan föranleda.

Beträffande motiveringen till ifrågavarande yrkande får utskottet hänvisa till motionen II: 185.

Utskottet. Den i motionerna väckta frågan har avseende på den differentiering i pensionshänseende mellan äldre och nytillträdande pensionärer, som uppkommit såsom följd av den nyligen genomförda allmänna tjänsteförteckningsrevisionen och därvid vidtagna ändringar i tjänsternas placering på lönegradsskalan.

Såsom i motionerna erinras var den däri väckta frågan föremål för behandling av 1953 års riksdag i anledning av då föreliggande motioner. Statsutskottet avgav utlåtande i ärendet den 24 november 1953 (nr 193), i vilket utskottet ägnade frågan en ingående analys; härtill får utskottet hänvisa. Här må allenast erinras att utskottets yttrande utmynnade i det uttalandet att utskottet icke kunde understödja tanken på en utredning av frågan om förbättring av äldre pensioner enligt de av motionärerna påyrkade riktlinjerna. Detta borde emellertid enligt utskottets mening icke utesluta att 1951 års pensionsutredning i görligaste mån gäve prioritet åt de problem som bildade underlag för ställningstagandet till spørsmålet om pensionernas avvägning, så att de nödvändiga förutsättningarna för en hållbar bedömning skapades. Utskottet hemställde att de då föreliggande motionerna icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd, och riksdagen beslöt i enlighet härmed.

Sedan ifrågavarande spørsmål sålunda helt nyligen prövats av riksdagen synes intet ha inträffat som kan föranleda utskottet att frångå den uppfattning som utskottet redovisat i sitt berörda utlåtande 1953: 193. Med hänsyn härtill finner sig utskottet icke kunna tillstyrka det i motionerna gjorda yrkandet. Utskottet vill i detta sammanhang framhålla, att den i motionerna

uttalade uppfattningen att en pensionerad statstjänsteman bör åtnjuta samma pension som hans efterträdare i tjänsten icke är uttryck för någon erkänd princip. Det torde i detta hänseende vara tillfyllest att peka på konsekvenserna av en dylik ståndpunkt i sådana fall då en tjänst nedflyttas i lönegrad.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,
att motionerna I: 204 och II: 185 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 12 mars 1954.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Närvarande: se under utlåtandet nr 45.

Reservationer

1) av fröken *Andersson*, herrar *Sunne*, *Malmberg* i Skövde, *Ståhl*, fröken *Elmén*, herrar *Kyling* och *Nihlfors*, vilka ansett

dels att den del av utskottets yttrande, som börjar med orden »Såsom i» och slutar med orden »i lönegrad», bort ha följande lydelse:

»Under åberopande av vad i motionerna anföres anser sig utskottet böra ge sin anslutning till kravet om en utredning av den i motionerna berörda frågan. Utskottet får fördenskull tillstyrka ifrågavarande motionsyrkande.»

dels ock att utskottets hemställan bort ha följande lydelse:

»att riksdagen må, med bifall till motionerna I: 204 och II: 185, i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av frågan om förhöjning av äldre tjänste- och familjepensioner samt att de förslag, utredningen kan föranleda, snarast framläggas för riksdagen.»

2) av herr *Sundelin*.